Stuk **1388** (2002-2003) – Nr. 2

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

14 januari 2003

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

– van de heren André Moreau, Leo Peeters, Eloi Glorieux en Dirk De Cock, mevrouw Brigitte Grouwels en de heer Kris Van Dijck –

betreffende het heroprichten van een "Adviesraad voor de Franstaligen uit de Brusselse randgemeenten" door de Franse Gemeenschapscommissie

VERSLAG

namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand uitgebracht door de heer Stefaan Platteau

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Luk Van Nieuwenhuysen.

Vaste leden :

mevrouw Sonja Becq, mevrouw Brigitte Grouwels, de heren Walter Vandenbossche, Eric Van Rompuy ;

mevrouw Dominique Guns, de heren André Moreau, Stefaan Platteau, Francis Vermeiren ;

de heren Dominiek Lootens-Stael, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen ;

de heren Marcel Logist, Leo Peeters ;

de heer Eloi Glorieux ;

de heer Etienne Van Vaerenbergh.

Plaatsvervangers :

de heren Ludwig Caluwé, Jan Laurys, mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Luc Van den Brande ;

de heren Jozef Browaeys, André Denys, mevrouw Claudine De Schepper, de heer Marino Keulen ;

mevrouw Hilde De Lobel, de heren Roland Van Goethem, Karim Van Overmeire ;

de heren Rufin Grijp, Bruno Tobback ;

mevrouw Isabel Vertriest ;

de heer Dirk De Cock.

Zie :

1388 (2002-2003)

– Nr. 1 : Voorstel van resolutie

INHOUD

Blz.

1. Technische rechtzetting 4

2. Toelichting van het voorstel van resolutie door de heer André Moreau 4

3. Bespreking 4

4. Toelichting van minister Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken 6

5. Repliek van de leden 6

6. Stemming 7

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand behandelde op haar bijeenkomst van dinsdag 10 december 2002 het voorstel van resolutie van de heren André Moreau, Leo Peeters, Eloi Glorieux en Dirk De Cock, mevrouw Brigitte Grouwels en de heer Kris Van Dijck betreffende het heroprichten van een "Adviesraad voor de Franstaligen uit de Brusselse randgemeenten" door de Franse Gemeenschapscommissie. Het standpunt van de Vlaamse regering werd verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

1. Technische rechtzetting

Voorafgaand aan de toelichting, wordt in commissie een technische correctie voorgesteld. De datum van het arrest van de Raad van State van 10 januari 2002, waarnaar in de eerste overweging van het voorstel van resolutie wordt verwezen, moet vervangen worden door 10 december 2001.

2. Toelichting van het voorstel van resolutie door de heer André Moreau

In het Belgisch Staatsblad van 5 juli 2002 verscheen het besluit van 5 februari 2002 van het College van de Franse Gemeenschapscommissie (COCOF of Commission communautaire des francophones) tot heroprichting van de '*Conseil Consultatif des francophones des communes de la périphérie bruxelloise*'.

De eerste oprichting van de Adviesraad in de loop van 1995 door het College van de COCOF werd door de Raad van State vernietigd op 10 december 2001 (Raad van State, nr. 101.706 van 10 december 2001).

Door de heroprichting van de Adviesraad dreigt de communautaire carrousel opnieuw van start te gaan. Volgens de spreker druist het in tegen het Belgische pacificatiemodel, als uitdrukking van de wil van de verschillende taalgroepen om vreedzaam samen te leven. De heroprichting is fundamenteel strijdig met de grondwettelijke en wettelijke normen die de basis vormen van het Belgische federale samenlevingsmodel. Daarnaast is het strijdig met het arrest van de Raad van State. Door het omzeilen van de rechtspraak van de Raad van State en het Arbitragehof, stellen de Franstaligen zich boven de wet.

Daarom moeten Vlaamse regering en Vlaams Parlement naast het nemen van juridische stappen, ook een krachtig politiek signaal geven dat niet langer getolereerd kan worden dat de Franse Gemeenschap en de Franse Gemeenschapscommissie het territorialiteitsbeginsel niet respecteren en dat de arresten van Raad van State en Arbitragehof moeten worden nageleefd. Het politiek signaal is ook nodig om duidelijk te maken dat de Vlaamse Gemeenschap de recente opstoot van Franstalige eisen met betrekking tot gemeenten die integraal deel uitmaken van het Nederlandstalige taalgebied totaal niet aanvaardt.

Het standpunt van mevrouw Françoise Schepmans, voorzitter van de Raad van de Franse Gemeenschap, bij de opening van het parlementair jaar, er naar te streven dat de Raad zou worden omgedoopt tot het 'parlement francophone', dat zich zou richten tot álle Franstaligen in België, dus ook in heel Vlaanderen en niet meer alleen tot de Franstaligen in het Waalse Gewest en in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, is voor de spreker dan ook totaal onaanvaardbaar.

De initiatieven vanuit Franstalige kant betekenen immers een aantasting van het federaal samenlevingsmodel. Dergelijke uitingen van minachting voor de Grondwet, de wet en voor de federale loyauteit zijn een rechtstreeks gevaar voor het Belgisch federaal samenlevingsmodel.

Het voorstel van resolutie vraagt de Vlaamse regering dan ook om op een gepaste wijze te reageren. Daarom moet er in de politieke arena iets gebeuren. Het geduld kan niet eeuwig blijven duren. Geen woorden, maar daden zijn nodig.

3. Bespreking

De heer *Eloi Glorieux* sluit zich aan bij het standpunt van de heer Moreau. De heer Glorieux vraagt zich echter af of een aanpassing van het opschrift van het voorstel van resolutie niet nodig is om het Vlaamse karakter van de Rand meer in de verf te zetten. Alhoewel het opschrift de correcte Nederlandse vertaling van de Adviesraad weergeeft, zou de omschrijving "Brusselse randgemeenten" misschien beter vervangen worden door de term "Vlaamse Randgemeenten" teneinde het Vlaamse karakter van de Rand meer te benadrukken.

Volgens de heer *Dirk De Cock* is er geen enkel beletsel om eventueel een andere en juistere bena-

ming in te voeren. De spreker voert verder aan dat Vlaanderen absoluut geen wingewest meer is van de francofonie. De initiatieven vanuit Franstalige kant staan haaks op de federale loyauteit en druisen ontegensprekelijk zonder meer in tegen alle afspraken terzake. Zo stemt het initiatief van de voorzitter van de Franse Gemeenschapsraad ook tot nadenken. Een politieke dialoog moet mogelijk blijven. Hij vraagt daarom dan ook een krachtig politiek signaal.

De heer *Kris Van Dijck* heeft een wrang gevoel bij het feit dat men zich in het begin van de eenentwintigste eeuw nog moet bezig houden met dergelijke zaken. Hij betreurt het dat er geen sprake is van een dialoog, maar dat het steevast om een monoloog vanwege de Franstaligen moet gaan. De federale loyauteit wordt eens te meer geweld aangedaan. De spreker onderschrijft ten volle de juridische piste, maar hij betwijfelt evenwel of de juridische stappen gerespecteerd zullen worden door de Franstaligen. Ook hij pleit daarom voor een krachtdadig politiek optreden.

Mevrouw *Brigitte Grouwels* is van mening dat de tekst van het voorstel van resolutie duidelijk genoeg is. Naast de juridische stappen die onverwijld verder moeten worden gezet, is er in het voorstel van resolutie een duidelijke oproep aan de Vlaamse regering om het dossier aan het Overlegcomité voor te leggen. Het is volgens het lid daarom bijzonder belangrijk dat het voorstel van resolutie unaniem wordt aangenomen.

De heer *André Moreau* verwijst nog naar de motie van 10 juli 2002 over de onderhandelingen met minister-president Hasquin van de Franse Gemeenschap inzake het faciliteitenonderwijs (*Parl. St.* Vl. Parl. 2001-2002, nr. 1272/2).

De heer *Luk Van Nieuwenhuysen* verwijst naar het voorstel van resolutie van hemzelf en de heer Joris Van Hauthem betreffende het heroprichten van een Adviesraad voor de Franstaligen uit de Brusselse randgemeenten, door de Franse Gemeenschapscommissie (*Parl. St.* Vl. Parl. 2001-2002, nr. 1292). De spreker is van oordeel dat het voorliggende voorstel van resolutie van de meerderheidspartijen ontgoochelend is.

Een aantal elementen uit het voorstel van resolutie zijn immers reeds gerealiseerd. Namelijk de juridische stappen, waarvan sprake is in punt 1 van het beschikkend gedeelte van het voorstel van resolutie, zijn al gezet, want er is ondertussen een vordering tot nietigverklaring ingesteld bij de Raad van State. Na een aantal jaar zal er dan weer een vernietiging op volgen, die naar alle waarschijnlijkheid weer zal gevolgd worden door een nieuw besluit tot heroprichting enzovoort, waardoor de communautaire carrousel weer voor verschillende jaren loopt. Dat brengt dus in feite geen werkelijke oplossing voort.

Daarnaast is de vraag in het tweede punt van het beschikkend gedeelte om geen samenwerkingakkoord te sluiten met de Franse Gemeenschap, zolang de COCOF het territorialiteitsbeginsel niet aanvaardt, geen nieuw gegeven. Volgens de heer Van Nieuwenhuysen, verwijzend naar punt 3 van het beschikkend gedeelte, zou het dossier trouwens al moeten besproken zijn op het Overlegcomité van 29 november 2002. Daarnaast is het voorstel van resolutie achterhaald in die zin dat er weliswaar wordt ingegaan op het besluit van het College van de COCOF tot heroprichting van de Adviesraad voor Franstaligen, maar niet op de uitspraken van de voorzitter van de Franse Gemeenschapsraad over het ‘parlement francophone’.

De heer Van Nieuwenhuysen vermoedt dat er weinig zal veranderen aan de bestaande toestand, zelfs na bespreking op het Overlegcomité. Ten onrechte wordt in het voorliggende voorstel van resolutie niet aangedrongen op politieke druk, in tegenstelling met het voorstel van resolutie van het Vlaams Blok. De spreker verwijst terzake ook naar het antwoord van de minister op zijn vraag om uitleg, waar hij verklaart dat politieke dwang, discussie en politiek overleg de enige mogelijke middelen zijn als alle rechtsmiddelen uitgeput zijn (*Hand.* Vl. Parl. 2001-2002, nr. C101, 1). Het standpunt van minister Van Grembergen over de politieke druk als de juridische weg niet helpt, naar aanleiding van de bespreking van het voorstel van resolutie van de Vlaams-Blokfractie, dat politieke druk enkel zou kunnen uitgeoefend worden naar aanleiding van de federale regeringsvorming, is volgens de heer Van Nieuwenhuysen ontgoochelend. Er zijn andere politieke mogelijkheden om de Franstaligen onder druk te zetten. De spreker concludeert dat het voorstel van resolutie van de meerderheid niet ver genoeg gaat en veel te zwak is om voldoende weerwerk te bieden.

Ook de heer *Joris Van Hauthem* is van mening dat het ter stemming voorliggende voorstel van resolutie niets nieuws toevoegt en gedeeltelijk zelfs achterhaald is.

4. Toelichting van minister Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken

Minister Paul Van Grembergen verwijst met betrekking tot het standpunt en de acties van de Vlaamse regering naar zijn toelichting naar aanleiding van de bespreking op 23 oktober 2002 van het voorstel van resolutie van de heren Luk Van Nieuwenhuysen en Joris Van Hauthem betreffende het heroprichten van een Adviesraad voor de Franstaligen uit de Brusselse randgemeenten, door de Franse Gemeenschapscommissie (*Parl. St.* Vl. Parl. 2002-2003, nr. 1292/2).

Onder de huidige omstandigheden kan er volgens de minister geen sprake zijn van het afsluiten van een samenwerkingsakkoord met de Franse Gemeenschap. Dit is uitgesloten als de Franse Gemeenschap zich niet gedraagt als een loyale federale partner. De minister bevestigt verder dat ondertussen op zijn verzoek een (nieuwe) procedure voor de Raad van State is opgestart door de Vlaamse regering, tot vernietiging van het besluit tot heroprichting van de Adviesraad. Juridisch gezien kan de Vlaamse regering niet anders dan het besluit aan te vechten voor de Raad van State.

In overleg met de Vlaamse regering, is op het Overlegcomité een politieke mededeling gedaan aan de andere regeringen dat ze zich ervan bewust moeten zijn dat indien een entiteit van de federatie zich niet neerlegt bij arresten en vonnissen, deze entiteiten niet kunnen of moeten verwachten dat andere politieke entiteiten wanneer zich eenzelfde problematiek voordoet, zich zouden neerleggen bij dergelijke arresten en vonnissen. De minister denkt daarbij onder meer aan de omzendbrief-Peeters. Er was geen reactie vanwege de andere partners op het Overlegcomité.

De minister herinnert er trouwens aan dat hij niet de enige vertegenwoordiger van de Vlaamse regering in het Overlegcomité was. Ook de Vlaamse minister-president Dewael en de ministers Gabriels, Landuyt, Stevaert, Van Mechelen en Vogels waren aanwezig.

De COCOF zal op voorstel van de federale premier uitgenodigd of 'gedaagd' worden door het Overlegcomité, omdat het oprichtingsbesluit van het College van de COCOF strijdig is met een arrest van de Raad van State. De bedoeling is om in het Overlegcomité tot een oplossing te komen. Naar het oordeel van minister Van Grembergen is de enige mogelijke oplossing dat het aangevochten besluit terug wordt ingetrokken. Het onderwerp is reeds geagendeerd op het Overlegcomité maar er is evenwel nog geen concrete datum voorzien.

5. Repliek van de leden

De heer *Leo Peeters* wenst duidelijk te stellen dat het voorstel van resolutie helemaal niet achterhaald is. De spreker is van oordeel dat het integendeel een zeer belangrijk voorstel van resolutie betreft omdat in de tekst wordt verklaard dat het Vlaams Parlement de minister volledig steunt. De spreker wijst er op dat het belangrijk is dat het Vlaams Parlement zo eensgezind mogelijk een signaal geeft, waardoor wordt aangegeven dat het Vlaams Parlement volledig achter de minister staat. Het voorstel van resolutie geeft daarom weer wat de te nemen juridische weg is, wat de finaliteit moet zijn en ook de strategie ten aanzien van het Overlegcomité. Het staat de minister echter vrij om te bepalen op welke manier hij dit zal realiseren. De heer *André Moreau* schaart zich achter het standpunt van de heer Peeters.

Ten aanzien van de verklaring van de Vlaamse regering op het Overlegcomité, is de heer *Joris Van Hauthem* verheugd dat de Vlaamse regering eindelijk heeft ingezien dat juridische stappen alleen niet volstaan. Jarenlang werd immers het standpunt gehuldigd dat Vlaanderen niet in dezelfde onwettelijkheid moest treden, wat uiteindelijk geleid heeft tot de problemen, waar de Vlaamse Gemeenschap nu mee geconfronteerd wordt.

Minister *Van Grembergen* stelt dat hij op het Overlegcomité heeft verklaard dat de andere entiteiten niet verbaasd moeten zijn over de in Vlaanderen aangenomen politieke houding ten opzichte van onwettelijke handelingen. Op het moment dat de Vlaamse Gemeenschap geconfronteerd wordt met dergelijke onwettelijkheid, zal beslist worden of de politieke houding erin zal bestaan de juridische weg verder te bewandelen of een politieke houding die afstapt van de juridische weg. De heer *Van Hauthem* merkt op dat het positief zou zijn als deze nieuwe opvatting van de Vlaamse regering zou worden opgenomen in het voorstel van resolutie.

De heer *Leo Peeters* wijst er op dat het aan de minister toekomt om de juiste strategie te bepalen. De minister moet wel gesteund worden door het Vlaams Parlement, want hij heeft een belangrijk standpunt ingenomen. De spreker heeft het volste vertrouwen in de acties van de minister. Het is positief dat de minister een toelichting geeft, maar hij hoeft niet zijn strategie in commissie volledig uiteen te zetten. De heer *Joris Van Hauthem* merkt op

dat de minister naar voren brengt hetgeen hij ook op het jongste Overlegcomité heeft verklaard, waardoor dus alle politieke beleidsverantwoordelijken het reeds vernomen hebben. Het zou dan ook geen nadeel inhouden voor de door de minister te ondernemen acties als het nieuwe standpunt van de Vlaamse regering inzake de politieke actie in het voorstel van resolutie zou worden ingeschreven. De heer Van Hauthem meent niet dat de minister op die manier te koop zou lopen met zijn strategie.

Mevrouw *Brigitte Grouwels* stelt dat het voorstel van resolutie niet voorbijgestreefd is. Er wordt in het derde punt van het beschikkend gedeelte van het voorstel van resolutie trouwens verwezen naar de houding van de Franse Gemeenschap. Daar wordt dus verwezen naar (onder meer) de uitspraken van mevrouw Schepmans, voorzitter van de Franse Gemeenschapsraad. Het voorstel sluit ook niet uit dat er een politiek antwoord wordt gegeven.

Mevrouw Grouwels wijst er op dat de COCOF in feite al jaren de wens koestert om permanent vertegenwoordigd te zijn in het Overlegcomité, waardoor op die manier de pariteit zou worden doorbroken. Eigenlijk zou de Franse Gemeenschap moeten kunnen optreden voor de COCOF. Het is de Franse Gemeenschap die op haar verantwoordelijkheid moet gewezen worden. Als een Vlaamse provincie de federale loyauteit in het gedrang brengt, is het toch niet de provincie die zich moet komen verantwoorden op het Overlegcomité ? De vraag aan de COCOF om zich te komen verantwoorden op het Overlegcomité mag daarom dan ook slechts eenmalig zijn. Het mag zeker niet een manier zijn om de Franse Gemeenschap van haar verantwoordelijkheid te ontlasten. De spreker dringt er op aan dat op het eerstvolgende Overlegcomité duidelijk naar voren wordt gebracht dat de COCOF geen deelnemer is van het Overlegcomité.

Verder wenst de spreker nogmaals te benadrukken dat het belang van het voorstel van resolutie vergroot als deze eenparig wordt aangenomen.

Ook volgens de heer *Dirk De Cock* is de inhoud van het voorstel van resolutie niet achterhaald. Er moet in ieder geval paal en perk gesteld worden aan onwettige acties en initiatieven van de Franse Gemeenschap en de Franse Gemeenschapscommissie. Inderdaad moet er voor worden opgelet dat de COCOF de pariteit in het Overlegcomité niet doorbreekt.

De heer *Joris Van Hauthem* stelt dat het feit dat de COCOF zou worden uitgenodigd of gedaagd in het Overlegcomité, een precedent zou zijn. De spreker beaamt ook het standpunt van mevrouw Grouwels inzake de achterliggende bedoeling van de COCOF om permanent deel uit te maken van het Overlegcomité.

6. Stemming

Minister *Van Grembergen* wijst er op dat een voorstel van resolutie dat unaniem zo niet dan toch minstens zo eenparig mogelijk aangenomen wordt door het Vlaams Parlement, meer politieke kracht geeft aan de Vlaamse regering om op te treden.

Technische rechtzetting

De voorgestelde technische correctie van de datum van het arrest van de Raad van State (10 december 2001 in plaats van 10 januari 2002) wordt unaniem aangenomen met 11 stemmen.

Ter stemming gelegd, wordt het voorstel van resolutie unaniem aangenomen met 11 stemmen.

De verslaggever,	*De voorzitter,*
Stefaan	Luk
PLATTEAU	VAN NIEUWENHUYSEN

DOOR DE COMMISSIE GECORRIGEERDE TEKST

Het Vlaams Parlement,

– neemt kennis van het besluit van het college van de Franse Gemeenschapscommissie van 21 februari 2002, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 5 juli 2002, houdende oprichting van een Adviesraad voor de Franstaligen uit de Brusselse randgemeenten ;

– stelt vast dat

1° een gelijkaardig besluit in 1995 op 10 december 2001 door de Raad van State werd vernietigd ;

2° de Franse Gemeenschapscommissie met haar nieuwe besluit derhalve niet alleen ingaat tegen de grondwettelijke en wettelijke normen die de basis vormen van het Belgische federale samenlevingsmodel, maar evenzeer tegen de basisprincipes van de rechtsstaat ;

3° de Vlaamse regering op 26 juli 2002 besliste een annulatieverzoek in te dienen bij de Raad van State en dat op 1 augustus 2002 de raadsman van de Vlaamse regering een verzoekschrift tot nietigverklaring heeft ingediend bij de Raad van State ;

– vraagt de Vlaamse regering

1° de ingeslagen juridische weg onverwijld te blijven volgen ;

2° geen samenwerkingsakkoord met de Franse Gemeenschap te ondertekenen, zolang de Franse Gemeenschapscommissie het territorialiteitsbeginsel niet aanvaardt en zich niet wil neerleggen bij uitspraken van de Raad van State en het Arbitragehof ;

3° de naleving van de arresten van de Raad van State en het Arbitragehof door alle Belgische entiteiten op de agenda van het Overlegcomité te plaatsen en aan zowel de Franse Gemeenschapsregering als de federale regering duidelijk te stellen dat de minachting voor de Grondwet en voor de federale loyauteit die de Franse Gemeenschap tentoonspreidt, een rechtstreekse bedreiging vormt voor het Belgische federale samenlevingsmodel.